

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1915.

Första kammaren.

Nr 12.

Onsdagen den 3 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 1 e. m.

Herr statsrådet *Mörcke* avlämnade Kungl. Maj:ts nådiga propositioner:

nr 11, angående ersättande från fjärde huvudtitelns allmänna besparingar av vissa förskottsvis utgivna medel;

nr 12, angående utvidgning av ångpanneanläggningen vid Svea trängkårs kasernetablissemang i Örebro; och

nr 13, angående pension å allmänna indragningsstaten åt vaktmästaren vid skjutskolan för infanteriet och kavalleriet T. A. Berg-holm.

Justerades protokollen för den 26 och 28 nästlidne månad.

Herr talmannen yttrade, att han efter överenskommelse med herr talmannen i andra kammaren finge föreslå, det första kammaren ville besluta att vid det sammanträde, som komme att hållas onsdagen den 10 i denna månad, företaga val av ej mindre revisorer och revisors-suppleanter för granskning av statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning, än även valmän och suppleanter för utseende av revisorer och revisorssuppleanter för granskning av riksbankens avdelningskontors i orterna räkenskaper och förvaltning.

Detta förslag antogs.

Upplästes följande två ingivna läkarintyg:

Fabrikör *Richard Jonson* är på grund av influensa oförmögen att inställa sig till riksdagsarbetet under omkring en vecka, intygas på heder och samvete.

Göteborg den 31 januari 1915.

G. Bergendal,
leg. läkare.

Att ledamoten av riksdagens första kammare professor *Johan Thyrén*, som lider av hjärtsvagheter, tills vidare är i behov av ledighet från riksdagsarbetet, varder härmed intygat.

Lund den 1 februari 1915.

Emil Söderwall,
Med. doktor.

Anmälades och bordlades lagutskottets utlåtande nr 2, i anledning av verkställd granskning av justitieombudsmannens ämbetsförvaltning.

Företogs val av tjugufyra ledamöter i den nämnd, som äger att döma, huruvida högsta domstolens och regeringsrättens samtliga ledamöter gjort sig förtjänta att i deras viktiga kall bibehållas; och befunnos, efter valförrättningens slut, hava blivit utsedda till ledamöter i nämnden:

herr	Alexanderson	med 96 röster,
»	Beckman	» 96 » ,
»	Danström	» 96 » ,
»	Ekelund	» 96 » ,
»	Ekman, Johan E:son,	» 96 » ,
»	Gelotte	» 96 » ,
»	Gezelius	» 96 » ,
»	Grubbström	» 96 » ,
»	Gustafsson	» 96 » ,
»	Hammarskjöld	» 96 » ,
»	Hedenlund	» 96 » ,
greve	Klingspor	» 96 » ,
herr	Knaust	» 96 » ,
»	Larsson, V. Edvard,	» 96 » ,
»	Malmberg	» 96 » ,
»	Nilsson, Johan,	» 96 » ,
»	Nylander	» 96 » ,
greve	Posse	» 96 » ,
herr	Roos	» 96 » ,
friherre	Silfverschiöld	» 96 » ,
herr	Strömberg	» 96 » ,
»	Wavrinsky	» 96 » ,
»	Åkesson, Johannes A.,	» 96 » ,
»	Östberg, G. F.,	» 96 » ,

Herr statsrådet friherre *Beck-Friis* avlämnade nedannämnda nädiga propositioner:

nr 14, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 32 § i förordningen den 9 juni 1871 angående fattigvården;

nr 15, angående ändring av gällande bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande;

nr 16, angående försäljning av ett område från förra militie-
bostället Älgarås nr 2 Mellangården i Skaraborgs län; och

nr 17, angående livränta åt arbetaren Johannes Andersson i
Kärtared.

Företogs val av sex suppleanter för de av kammaren utsedda le-
damöterna i den nämnd, som äger att döma, huruvida högsta dom-
stolens och regeringsrättens samtliga ledamöter gjort sig förtjänta
att i deras viktiga kall bibehållas; och befunnos, efter valförrätt-
ningens slut, hava blivit utsedda till suppleanter:

herr Bondeson	med 96 röster,
» Boberg	» 96 » ,
» Permansson	» 96 » ,
» Gelin	» 96 » ,
» Dalberg	» 96 » ,
» Forssman	» 96 » ,

sedan ordningen dem emellan blivit genom lottnings bestämd.

Företogs val av tolv valmän för utseende av riksdagens kommit-
terade för tryckfrihetens vård; och befunnos, efter valförrättningens
slut, hava blivit utsedda till valmän:

herr Bergström	med 91 röster,
» Cedercrantz	» 91 » ,
» Dahl	» 91 » ,
» Ekelund	» 91 » ,
» af Ekenstam	» 91 » ,
» Fahlén	» 91 » ,
» Forssman	» 91 » ,
» Hallin	» 91 » ,
» Hellberg	» 91 » ,
» von Koch	» 91 » ,
» von Mentzer	» 91 » ,
» Odelberg	» 91 » .

Företogs val av tre suppleanter till kammarens valmän för ut-
seende av kommitterade för tryckfrihetens vård; och befunnos, efter
valförrättningens slut, hava blivit utsedda till suppleanter:

herr Carlsson, Johan,	med 88 röster,
» Olsson, Valerius,	» 88 » ,
» Pers	» 87 » ,

sedan ordningen mellan de två förstnämnda blivit genom lottnings be-
stämd.

Föredrogs och hänvisades till konstitutionsutskottet herr *Clasons* motion nr 55, angående ändring av § 55 riksdagsordningen.

Om återlämnande från lagutskottet av en dit remitterad motion.

Föredrogs lagutskottets den 30 sistlidna januari bordlagda memorial nr 1, med anledning av remiss från första kammaren av en av herr *Thyrén* väckt motion.

Nu föredragna memorial hade följande lydelse:

»Till lagutskottet har från första kammaren blivit remitterad en därstädes av herr *Thyrén* väckt motion, nr 1, om skrivelse till Konungen i fråga om åtgärder till motverkande av förefintliga missförhållanden med avseende å det sedliga tillståndet i riket.

Då detta ärende, i det skick det i motionen föreligger, synes utskottet ej tillhöra dess befattning, får utskottet med stöd av 7 § i gällande reglementariska föreskrifter för riksdagen hemställa, att ifrågavarande av herr *Thyrén* väckta motion, nr 1, må till första kammaren återlämnas.»

Reservation hade avgivits av greve *Spens*, som, med instämmande av herrar *af Ekenstam* och *Johanson* i Valared, på anförda grunder ansett, att lagutskottet bort besluta att behålla denna fråga för behandling av utskottet.

Greve *Spens*: Herr talman! Mot utskottets beslut i detta ärende har reservation anförts av mig och ett par andra ledamöter i lagutskottet från denna kammare, och jag skall be att i största korthet få utveckla skälen till vår reservation.

Vid förra årets bägge riksdagar väckte herr *Trygger* m. fl. i denna kammare och herr *Lindman* m. fl. i andra kammaren lika lydande motioner, vari hemställdes, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt vidtaga kraftiga åtgärder i lagstiftningsväg eller annorledes för att motarbeta den tilltagande sedliga urartningen på olika områden. Dessa motioner hänvisades till lagutskottet, som tillstyrkte motionerna men därvid formulerade klämman i sitt betänkande något annorlunda än klämman i motionerna, dock utan att göra någon ändring i sak. Utskottet hemställde således, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t tacktes taga under övervägande, huruvida och på vad sätt åtgärder måtte kunna vidtagas i syfte att motverka förefintliga missförhållanden med avseende å det sedliga tillståndet i riket samt därefter för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda. Utskottets hemställan bifölls av första kammaren men avslogs av andra kammaren, vadan frågan tills vidare förfallit.

Nu har emellertid herr *Thyrén* ånyo upptagit frågan. I sin förevarande motion har han, med hänvisning i motiveringen till herr *Tryggers* m. fl. motioner under förra året och den behandling dessa motioner då rönt samt med tillkännagivande, att de under debatterna vid senaste riksdagen förebragta skälen för av-

slag synts herr Thyrén vara föga övertygande, hemställt, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes taga under överbägande, på vad sätt åtgärder må kunna vidtagas i syfte att motverka förefintliga missförhållanden med avseende å det sedliga tillståndet i riket, samt därefter för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda». Herr Thyrén har sålunda avfattat klämmen i sin motion ordagrant lika med klämmen i lagutskottets betänkande förra året, med undantag av att herr Thyrén utesluttit orden »huruvida och» i lagutskottsbetänkandets kläm. Dessa två ords uteslutande kan dock icke i någon mån inverka på den nu föreliggande frågan.

Om återlämnande från lagutskottet av en dit remitterad motion.
(Forts.)

Herr Thyréns motion hänvisades även till lagutskottet för behandling, men lagutskottet har nu med hänsyn till det olika skick, vari ärendet föreligger i år mot förra året, visat ärendet ifrån sig och ansett, att det borde handläggas av tillfälligt utskott. Inom utskottet har till stöd härför huvudsakligen framhållits, att i herr Tryggers m. fl. motioner hemställts om åtgärder »i lagstiftningsväg eller annorledes», men att dessa ord »i lagstiftningsväg eller annorledes» icke förekomma i herr Thyréns motion. Häremot ha vi reservanter framhållit, att herr Thyrén, som vid avfattningen av klämmen i sin motion använt klämmen i lagutskottets betänkande över herr Tryggers m. fl. motion, tydligen avsett att ånyo förelägga riksdagen hela frågan alldeles så som den förelåg vid förra riksdagen, samt att ärendet likaväl nu som förra året borde behandlas av lagutskottet. Lagutskottet upptog i sin kläm förra året visserligen icke orden »i lagstiftningsväg eller annorledes», men lagutskottet angav uttryckligen i sitt betänkande strax före klämmen, att lagstiftningsåtgärder borde vidtagas. Således framhöll lagutskottet som sin mening, att särskild uppmärksamhet borde ägnas åt gällande lagstiftning i de punkter, där den visat sig brista i förmåga att kraftigt ingripa mot uppenbar sedeslöshet i olika former. Vidare ansåg lagutskottet det vara önskvärt, att hela den lagstiftning, som avser minderåriga förbrytare eller i övrigt vanartig eller försummad ungdom, snarast möjligt måtte överses och där så ske kan ytterligare utvecklas. Om den i herr Thyréns motion föreslagna utredningen kommer till stånd och förslag på grund härav framlägges för riksdagen, kommer sådant förslag säkerligen att behandlas av lagutskottet. Vi reservanter anse, att lagutskottets majoritet sett denna fråga icke blott alltför formalistiskt utan även alldeles oriktigt, och att det skulle medföra onödigt ökat arbete, om ett nytt utskott skulle behöva sätta sig in i frågan.

På alla dessa skäl, herr talman, hemställer jag, att herr Thyréns motion återremitteras till lagutskottet.

Greve Lagerbjelke: Herr talman! Av formella skäl har jag icke låtit anteckna mig som reservant i detta ärende.

Om återlämnande från lagutskottet av en dit remitterad motion.

Då detta utlåtande justerades i utskottet, uttalade jag emellertid den uppfattning, som tagit sig uttryck i reservationen, och får nu, herr talman, yrka bifall till denna.

(Forts.)

Herr Söderbergh: Herr talman! Lagutskottets försök att bliva av med herr Thyréns ifrågavarande sedlighetsmotion torde kunna fullt försvaras. Enligt 42 § riksdagsordningen tillkommer det lagutskottet att »meddela utlåtanden och avgiva förslag i anledning av de, såsom icke tillhörande annat utskotts behandling från kamrarna dit hänvisade frågor om stiftande, ändring, förklaring eller upphävande av civil-, kriminal- och kyrkolag liksom ock av andra lagar och författningar, som stiftas av Konungen och riksdagen samfällt». I den av herr Thyréns båda sedlighetsmotioner, varom det nu är fråga, har herr Thyrén icke påyrkat några lagstiftningsåtgärder. Däremot har han i sin andra motion hemställt om ändring i gällande lag i visst syfte — kapitel 10: 14 strafflagen — denna motion tillhör obestriddligen lagutskottets behandling. I den så kallade stora sedlighetsmotionen, som väcktes i föl av herr Trygger m. fl., påyrkades, som föregående ärade talare redan refererat, »att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt vidtaga kraftiga åtgärder i lagstiftningsväg eller annorledes för att motarbeta den tilltagande sedliga urartningen på olika områden». Det var just på grund av denna formulering den motionen hänvisades till lagutskottet. Hade däremot herr Tryggers motion utmynnat i en hemställan, lika lydande med den lagutskottet sedermera använde och som nu herr Thyrén funnit sig föranlåten att upptaga, så betvivlar jag, att denna förstnämnda motion kommit att stanna i lagutskottet.

Gent emot den första ärade talaren vill jag erinra, att lagutskottet fann, att botemedlen mot den sedliga urartningen icke egentligen stode att vinna i lagstiftningsväg. Lagutskottet ansåg, att höjandet av vårt folks sedliga kraft — jag begagnar lagutskottets eget uttryck — stode i nära samband med vidtagandet av vissa närmare angivna värdefulla sociala reformer; och av denna anledning undvek lagutskottet att peka på särskilda lagstiftningsåtgärder utan begagnade en mera allmän formulering, som på angivet sätt avvek från motionärernas.

Vad har nu herr Thyrén för motivering? Det är mycket svårt att säga. Jag skulle nästan våga påstå, att herr Thyrén icke har någon motivering alls. Herrarna torde själva döma. Först talar herr Thyrén om, att herr Trygger med flera i motioner under förra året anhöllo om en skrivelse till Kungl. Maj:t rörande åtgärder mot den sedliga urartningen, och så heter det ordagrant: »Lagutskottets hemställan i anledning av denna motion bifölls av första men avslogs utav andra kammaren. Då de under debatterna förebragta skälen för avslag synts mig föga övertygande, får jag hemställa, att riksdagen» o. s. v. Det torde dess bättre höra till sällsyntheterna, att en motionär så nonchalant avfattar en framställning till riksdagen.

Vidare säger den förste ärade talaren, att det synes honom uppenbart, att herr Thyren avsett att änyo hänskjuta under riksdagens prövning den framställning *oförändrad*, som innefattades i herr Tryggers m. fl. motion. Det synes åtminstone icke mig uppenbart. Tvärtom, hade herr Thyren avsett att framföra herr Tryggers m. fl. förslag *oförändrat*, hade han naturligtvis använt samma ordalag som herr Trygger, men det har han icke gjort.

Om återlämnande från lagutskottet av en dit remitterad motion.
(Forts.)

Och så en annan sak, herr talman! De, som äro särskilt varmt intresserade för detta spörsmål, borde med allra största tillfredsställelse se, att denna motion icke stannar hos lagutskottet, hos detta över måttan arbetstyngda och i detta speciella fall ganska ovilliga utskott, utan att denna motion i stället överlämnas till ett tillfälligt utskott, som har mycket bättre tid och mycket bättre tillfälle att ägna denna fråga en genomgripande och ingående utredning, och då allra helst att frågan komme till det särskilda utskott, där den förste ärade talaren brukar vara en synnerligen duglig och intresserad ledamot.

Herr talman! Jag tillåter mig hemställa, att kammaren behagade godkänna lagutskottets åtgärd att återlämna motionen.

Herr Trygger: Herr talman! Den siste ärade talaren sade, att man kunde försvara lagutskottets försök att komma ifrån herr Thyrens motion, och det vill jag visserligen icke förneka, men jag kan icke finna annat än att det är den längst gående formalism, man gärna kan tänka sig, att, som lagutskottet i detta fall gjort, avvisa en fråga, som utskottet behandlat förra året. Som sagt, nog kan det försvaras, att man handlar på det sättet, men frigör man sig från den sällsynt formalistiska ståndpunkt lagutskottet intagit och ställer sig på materiella grunder, kan det icke råda någon tvekan om att alla skäl tala för att lagutskottet skall behandla frågan även i år. Då denna sak var före i talmanskonferensen, gjorde sig visserligen även den meningen gällande hos några, att lagutskottets förfarande kunde försvaras, men å andra sidan voro de flesta av den meningen, att sakskaLEN med nödvändighet fordrade, att man skickade frågan tillbaka till lagutskottet, och att icke något som helst verkligt formellt skäl annat än ren formalism kunde föranleda riksdagen att överlämna denna motion till ett tillfälligt utskott.

Jag yrkar sålunda bifall till reservationen.

Herr Alexanderson: Herr talman! Jag kan icke finna, att herr Trygger har lyckats gendriva de enligt min mening talande skäl, som herr Söderbergh anförde för lagutskottets åtgärd. I motsats till herr Trygger måste jag anse, att icke blott formella skäl, vilket herr Trygger medgav, utan, om man ser närmare på saken, även rent materiella skäl tala för att det lyckligaste vore, om kammaren och riksdagen beslöte i enlighet med lagutskottets hemställan.

Om återlämnande från lagutskottet av en dit remitterad motion.

(Forts.)

Vad den formella sidan av saken angår, så förmodar jag, att ingen skulle vilja påstå, att därest herr Thyréns motion icke haft någon förhistoria, det hade kommit ifråga annat än att sända den till ett tillfälligt utskott. Så som herr Thyréns har formulerat sitt yrkande, hör den utan tvivel, såvitt jag kan förstå, till de arter av ärenden, som icke falla under lagutskottets utan under tillfälligt utskotts behandling.

Häremot gör man nu gällande, att herr Thyréns endast har sagt detsamma i sin kläm, som lagutskottet i sitt utlåtandes kläm i följande. Ja, men är det egentligen något övertygande bevis? Om lagutskottet får till sig remitterad en motion, i vilken det påyrkas vissa lagstiftningsåtgärder, och lagutskottet emellertid icke tillstyrker bifall till motionen, utan utskottet efter en motivering som går ut på att det är ganska tvivelaktigt, vad som i denna svåra fråga bäst bör åtgöras, och där det till och med uttryckligen pekas på, att det är nog annat, som i främsta rummet torde böra ifrågakomma, än vad motionärerna påyrkat — detta sade verkligen lagutskottet i följande — kommer till en kläm, där utskottet uttalar, att själva det allmänna syftet med motionen är behjärtansvärt, och där det föreslås, att riksdagen skall skriva till Kungl. Maj:t och helt allmänt anhålla om vidtagandet av åtgärder, — icke är det därmed sagt, att det är lagutskottet, som ett följande år har att yttra sig över en motion, vari sådana allmänna åtgärder begäras. Lagutskottet kan ju mycket väl, fastän det vid sin behandling av en motion finner sig icke ha något lagförslag att avgiva eller ens något bestämt direktiv för en lagändring, dock underlåta att helt avstyrka motionen och i stället hemställa, att riksdagen skall besluta allmänt angivna åtgärder i anledning av de i motionen framhävda förhållanden. Men kommer frågan upp på nytt, så förefaller det mig ligga bra nära till hands, att den remitteras till det utskott, som utan tvivel hade fått den, ifall den icke haft någon sådan förhistoria. Konsekvensen av den ståndpunkt, som greve Spens och herr Trygger ha förfäktat, bleve nog, att hädanefter finge talmanskonferensen och riksdagen lov att leta i papperen årtionden bakåt för att se, om icke möjligen en hemställan ifrån ett utskott, t. ex. lagutskottet har gjorts av ungefär samma form och innebörd, som den som framföres i en väckt motion. Den skulle ju i så fall hänvisas till lagutskottet, under det den i motsatt fall bör sändas till tillfälligt utskott.

Vad frågans realitet beträffar, synes mig, att herr Söderbergh hade alldeles rätt, då han betonade, att det arbetstyngda lagutskottet är vida mindre skickat att i fall av föreliggande art skapa den behöfliga utredningen än ett tillfälligt utskott, vilket som bekant har vida färre ärenden att ägna sig åt och därför kan ägna dem mera ingående behandling. Det är icke heller någon ny åsikt, som därmed framställles. Den framföres bland annat med synnerlig styrka av professor Rydin i hans arbete Svenska riksdagen, där han utförligt och med skärpa

visar, till vilka missförhållanden det leder, att man allt mer och mer utvidgar området för de ständiga utskottens verksamhet. Och just på tal om denna fråga, att en motion har väckts där motionären blott anger sitt allmänna syfte utan att närmare kunna angiva medlen för dess uppnående, framhåller Rydin, att vad första kammaren angår, hade den vid tiden för hans arbete intagit den ståndpunkten, att i sådana fall ej meddela remiss till lagutskottet, utan till tillfälligt utskott. Det är sant, att en grundlagsändring sedermera i samband med inrättandet av jordbruksutskottet har genomförts, vilken bland annat avsåg att tillförsäkra lagutskottet initiativrätt i viss begränsad omfattning. Men den omständigheten, att man sålunda tillagt lagutskottet viss initiativrätt, kan icke här spela någon större roll. Detta sammanhänge ju med begränsningen av motionstiden och avsåg bland annat att ersätta den omväg lagutskottet förut måst taga, nämligen att vidtala någon av sina medlemmar att väcka motion i ärendet, och hade icke det minsta med nu föreliggande fråga att göra.

Om återlämnande från lagutskottet av en dit remitterad motion.

(Forts.)

Jag tror således, att den tendens, som alltsedan det nuvarande riksdagsskickets införande och intill nu har fortgått att allt mer och mer lassa på lagutskottet åtskilligt annat än de fixerade lagförslag, som framkommit vare sig från regeringshåll eller från enskilda motionärer, är icke enbart av godo, och det kan framför allt ifrågasättas, huruvida den verkar befrämjande för tillvaratagandet av vederbörande motionärers uppslag. Dessa få som sagt en vida mindre ingående behandling, än de eljest hade kunnat få.

I likhet med herr Söderbergh måste även jag gentemot greve Spens betona, att någon anslutning till föregående års motioner kan man icke med någon säkerhet utläsa ur den föreliggande motionen. Det är tvärtom möjligt, att om den ärade motionären vore här, han skulle kunna säga oss, att han med flit avfattat sin motion så diplomatiskt för att kunna utan vidare avvisa angrepp, som kunde komma att göras med anlitande av vapen, riktade mot föregående års motioner. Han har rent historiskt refererat, hurusom det i fjol väckts ett par motioner, och att i anledning härav lagutskottet gjorde en hemställan, vilken icke direkt gick ut på bifall till motionärerna utan föreslog en skrivelse i motionens allmännaste syfte. Härefter har han utan att upplysa, huruvida de skäl, som anförts *för bifall* till detta förslag, synts honom träffande, förklarat, att de skäl som anförts *för avslag* synts honom icke träffande; och utan vidare motivering än denna är det som han nu väcker sin motion. Jag tror därför också, att man kan säga, att sambandet mellan den nu väckta motionen och ärendets handläggning föregående år är vida mera sprött än som greve Spens velat göra troligt.

Jag anholder att få instämma i herr Söderberghs yrkande.

Efter det överläggningen förklarats härmed slutad, gjorde herr talmannen enligt de i avseende å förevarande memorial framställda

yrkandena propositioner, först på bifall till vad utskottet hemställt, samt vidare därpå att kammaren skulle med avslag å utskottets hemställan godkänna den vid memorialet fogade reservationen; och förklarades den senare propositionen vara med övervägande ja besvarad.

Föredrogs ånyo i nedannämnda delar konstitutionsutskottets den 28 och 30 nästlidna januari bordlagda memorial nr 1, med uppgift å vilande förslag till ändringar i grundlagarna.

Punkterna 2, 4 och 5.

På särskilda propositioner antogs de ifrågavarande vilande förslagen angående ändrad lydelse av § 2 4:o och § 3 10:o tryckfrihetsförordningen, om ändrad lydelse av § 20 regeringsformen och angående ändrad lydelse av § 72 regeringsformen.

Avgåvos och bordlades följande motioner:

nr 56, av herr *Rooth*, angående skrivelse till Konungen om åvägabringande av ändamålsenligare bestämmelser rörande överföring av flyttningsbetyg m. m.;

nr 57, av herr *Hallberg*, angående skrivelse till Konungen i fråga om förbud mot införsel av fjädrar av vilda fåglar; och

nr 58, av herr *Olsson, Oscar*, m. fl., angående skrivelse till Kungl. Maj:t i syfte, att kristendomsundervisningen i folkskolan måtte enbart grundas på bibelläsning, med borttagande av katekesundervisningen, samt att den därigenom inbesparade tiden måtte användas till utökande av den historiska kursen i folkskolan.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet de vid sammanträdet början avlämnade nådiga propositionerna:

nr 11, angående ersättande från fjärde huvudtitelns allmänna besparingar av vissa förskottsvis utgivna medel; och

nr 12, angående utvidgning av ångpanneanläggningen vid Svea trängkärs kasernetablissemang i Örebro.

Föredrogs och hänvisades till bankoutskottet de under sammanträdet avlämnade nådiga propositionerna:

nr 13, angående pension å allmänna indragningsstaten åt vaktmästaren vid skjutskolan för infanteriet och kavalleriet T. A. Berg-holm; och

nr 17, angående livränta åt arbetaren Johannes Andersson i Kärtared.

Föredrogs och hänvisades till lagutskottet Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade nådiga proposition nr 14, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 32 § i förordningen den 9 juni 1871 angående fattigvården.

Föredrogos och hänvisades till jordbruksutskottet de under dagen avlämnade nådiga propositionerna:

nr 15, angående ändring av gällande bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande; och

nr 16, angående försäljning av ett område från förra militiebo-stället Älgarås nr 2 Mellangården i Skaraborgs län.

Justerades nio protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 2,06 e. m.

In fidem

A. v. Krusenstjerna.
